

- Les deduccions per cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social previstes a l'apartat segon de l'article 12 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

- La reducció prevista al primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 34 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quan el període de duració del treball desenvolupat pel treballador fronterer o temporer sigui inferior a l'any, la reducció esmentada es prorrateja en funció del període de duració del treball en el curs del període impositiu.

b) A l'efecte de determinar la quota de tributació, poden aplicar la bonificació prevista a l'article 44 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. L'opció d'aplicar les regles assenyalades a l'apartat anterior s'exerceix mitjançant la presentació davant la Caixa Andorrana de Seguretat Social d'una comunicació en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

4. La determinació de l'import i el procediment per efectuar l'ingrés de les retencions i dels ingressos a compte relatius a les rendes regulades en aquest article es fan d'acord amb el que s'estableix per a les rendes del treball en les disposicions de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.”

2. Es modifica la lletra *a* de l'article 15 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, que queda redactada de la manera següent:

“En el cas de persones físiques no residents fiscals:

- Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda. El mateix tracte resulta aplicable a les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques andorranes per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics.

- Les beques públiques i les beques atorgades per entitats privades amb la corresponent convalidació administrativa, percebudes per cursar estudis reglats, tant al Principat d'Andorra com a l'estranger, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

- Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

- Els guanys de patrimoni que es posin de manifest per motiu d'una transmissió lucrativa *mortis causa*.”

Disposició final segona. Exempció dels premis del joc en l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

Es modifica la lletra *e* de l'article 15 de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, que queda redactada de la manera següent:

“Els premis que procedeixin del joc, sempre que estiguin subjectes a la imposició establerta a la normativa aplicable al joc.”

Disposició final tercera. Actualització dels imports

La llei del pressupost general pot modificar l'import de les reduccions, bonificacions i deduccions que estableix aquesta Llei.

Disposició final quarta. Habilitació normativa

1. S'encomana al Govern la redacció de les disposicions i dels reglaments necessaris per al desenvolupament i l'execució d'aquesta Llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

2. Els models de declaració d'aquest impost i els dels seus pagaments a compte són fixats per reglament, el qual ha d'establir, a més de la forma, el lloc i els terminis per presentar-los, els supòsits i les condicions de la seva presentació per mitjans telemàtics.

3. Es delega al ministeri encarregat de les finances la gestió i la recaptació de l'impost que regula aquesta Llei.

Els obligats tributaris poden fer consultes relatives exclusivament a la interpretació de l'articulat de la Llei. Han de ser contestades, en un termini màxim de sis mesos, pel ministeri encarregat de les finances amb caràcter vinculant. El Govern ha d'establir reglamentàriament els termes i l'abast en què es poden efectuar aquestes consultes.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* i és aplicable als exercicis que s'iniciïn a partir de l'1 de gener del 2015.

Edicte

La Sindicatura, en la seva reunió del dia 26 d'agost del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 21 d'agost del 2013, sota el títol **Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència**

internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 11 de setembre del 2013, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 d'agost del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

Exposició de motius

El 24 de novembre del 2011, el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, el qual va acompanyat d'un annex que relaciona els actes jurídics i les disposicions normatives de la Unió Europea que l'Estat andorrà s'ha compromès a implementar en el seu ordenament jurídic en els termes establerts a l'article 8 de l'Acord esmentat.

En aquest sentit, i pel que fa a la transposició de l'Acord monetari, en general, s'ha entès que no cal realitzar una revisió dels principis generals de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 (modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre i per la Llei 4/2011, del 25 de maig), sinó que s'han identificat les novetats contingudes en la normativa que s'ha de transposar, així com els extrems que, eventualment, siguin contradictoris amb l'actual legislació andorrana referent a això i s'han implementat en la nostra normativa.

Així, els actes jurídics de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de capitals que, en

atenció a allò que disposa l'Acord monetari, l'Estat andorrà implementa en el seu ordenament jurídic mitjançant aquesta Llei són els següents: (i) Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i el finançament del terrorisme -també coneguda com a Tercera Directiva-; (ii) Directiva 2006/70/CE de la Comissió, de l'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen les mesures d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament i del Consell, pel que fa a la definició de les persones políticament exposades i de les condicions tècniques d'aplicació d'obligacions simplificades de control de la clientela, així com l'exempció per motiu d'una activitat financera exercida a títol ocasional o a una escala molt limitada; (iii) Reglament 2006/1781/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de novembre del 2006, relatiu a les informacions sobre els ordenants que acompanyen les transferències de fons; i (iv) Decisió del Consell, del 17 d'octubre del 2000, relativa a les modalitats de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera dels estats membres pel que fa a l'intercanvi d'informació.

En aquest sentit, tenint en compte els esforços que l'Estat andorrà ha dut a terme en els últims anys per tal de complir amb els millors estàndards internacionals en la matèria, encapçalats per les recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI), la legislació andorrana referent a això ja conté diverses previsions de les reflectides a la normativa de la Unió Europea referida *ut supra*.

Altrament, hem de destacar que la normativa comunitària de referència està inspirada en les esmentades recomanacions del GAFI, que marquen les línies mestres de l'actuació en la matèria de la majoria dels estats i, en particular, de l'Estat andorrà.

D'aquesta manera, les modificacions de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme que s'han dut a terme en el passat, s'han realitzat prenent com a referència els mateixos estàndards que han inspirat la normativa de la Unió Europea mencionada anteriorment.

Per tant, l'arrel comuna de la normativa andorrana i de la de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme fa que, en general, únicament sigui necessària la inclusió de determinats ajustos i precisions en la nostra normativa per implementar les disposicions europees i, en conseqüència, apropar les disposicions jurídiques andorranes en la matèria, encara més, al cabal comunitari.

En conclusió, amb aquesta reforma legislativa es pretén implementar la normativa de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de diners i valors i del finançament del terrorisme relacionada en l'annex de l'Acord monetari i, en conseqüència, complir les obligacions que, en matèria de prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme, l'Estat andorrà va assumir amb la seva signatura.

Article 1. Modificació de l'article 41

1. Es modifica la lletra (b) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

“b) UIF: Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, òrgan configurat com a autoritat administrativa independent que actua de manera autònoma i independent respecte de la resta de l'Administració general de l'Estat, amb ple sotmetiment a aquesta Llei i a l'ordenament jurídic.”

2. Es modifica la lletra (c) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

“c) Subjecte obligat financer, persones físiques o jurídiques subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei que pertanyen a alguna de les categories següents:

- Entitats operatives del sistema financer.
- Companyies d'assegurances que estan autoritzades a operar en el ram de vida.
- Corredors d'assegurances, persones físiques o jurídiques que, a canvi d'una remuneració, realitzin una activitat de mediació d'assegurances en el ram de vida.
- Institucions de gir postal.”

3. Es modifica la lletra (f) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

“f) Proveïdors de serveis a societats i fideïcomisos, tota persona física o jurídica que presti amb caràcter professional els serveis següents a tercers:

- Constituir societats o altres persones jurídiques.
- Exercir funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les dites funcions.

- Facilitar una adreça social o comercial, postal o administrativa.

- Exercir funcions de fiduciari en altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries.”

4. S'afegeixen les lletres (i), (j) i (k) a l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

“i) Relació de negocis: relació empresarial, professional o comercial vinculada a l'activitat professional dels subjectes obligats i que, en el moment en el qual s'estableix el contacte, pretengui tenir una certa durada.

j) País tercer equivalent: estat o territori que imposi requisits equivalents als d'aquesta Llei, inclòs en les llistes aprovades a aquests efectes mitjançant acord dels estats membres de la Unió Europea.

Adicionalment, en el cas que la UIF consideri que un altre estat o territori compleix els requisits d'equivalència anteriors, ho comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea, perquè ho comuniqui a la representació de la Comissió Europea.

k) Entitats o subjectes obligats d'un mateix grup: entitats o subjectes obligats que pertanyen a un grup d'acord amb la definició que estableix l'article 34.2 del text refós de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.”

Article 2. Modificació de l'article 44

Es modifica l'article 44 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Els subjectes obligats financers han de vetllar perquè les seves sucursals, filials amb participació majoritària o delegacions situades a l'estranger, que tinguin per objecte operacions comercials o financeres, apliquin mesures equivalents a les que preveu aquesta Llei per a la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

Si existeix cap diferència substancial en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme entre la normativa andorrana i estrangera, les entitats mencionades en l'apartat anterior hauran d'aplicar la normativa més exigent sempre que les normes locals ho permetin.

En el cas que les entitats de l'apartat anterior no puguin complir la normativa andorrana en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme

per causa d'incompatibilitats amb les normes locals, ho han de comunicar motivadament a la UIF i han de prendre mesures addicionals per fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

La UIF comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea els casos en què el dret del tercer país no permeti l'aplicació de mesures equivalents i en els quals es pugui actuar en el marc d'un procediment acordat per trobar una solució."

Article 3. Modificació de l'article 45

Es modifica l'article 45 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Estan subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei els subjectes obligats financers així com les persones físiques o jurídiques següents que, en l'exercici de la seva professió o activitat empresarial, realitzen, controlen o aconsellen operacions de moviments de diners o valors que podrien ser susceptibles d'utilitzar-se per al blanqueig o finançament del terrorisme:

a) professionals comptables externs, assessors fiscals i auditors;

b) notaris, advocats i membres d'altres professions jurídiques independents quan participin en l'assistència de la planificació o execució d'operacions per als seus clients dins el marc de les activitats següents:

- compra i venda de béns immobles o empreses comercials;

- gestió de diners, títols o altres actius dels clients;

- obertura o gestió de comptes bancaris, d'estalvi o de títols;

- organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses;

- constitució, funcionament o gestió de societats, de fidúcies o d'estructures similars; o bé quan actuïn per compte dels seus clients en qualsevol transacció financera o immobiliària;

c) comerciants d'articles de gran valor, com pedres i metalls preciosos, quan el pagament es faci en efectiu i per un import igual o superior a 15.000 euros, o l'equivalent en qualsevol altra unitat monetària, ja s'executin en una transacció, ja en diverses transaccions entre les quals hi hagi indicis de vinculació;

d) economistes, gestors i proveïdors de serveis a societats, altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries no inclosos en un altre apartat d'aquest article;

e) casinos i altres establiments de jocs d'atzar;

f) agents immobiliaris que realitzin activitats relacionades amb la compravenda d'immobles;

g) les associacions i altres entitats sense ànim de lucre en els termes que estableix la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

No obstant l'exposat anteriorment, els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) d'aquest article no estan subjectes a les obligacions de declaració definides en l'article 46 d'aquesta Llei en relació amb informació rebuda d'un dels seus clients o bé obtinguda sobre un dels seus clients quan determinin la situació jurídica del seu client o quan desenvolupin la seva missió de defensa o de representació d'aquest client en procediments judicials o en relació amb aquests procediments, amb inclusió de l'assessorament relatiu a la incoació o a la forma d'evitar un procediment, independentment que hagin rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests procediments."

Article 4. Modificació de l'article 47

1. Es modifica l'article 47 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delictes de blanqueig o de finançament del terrorisme, o d'on procedeixin o vagin destinats els fons.

La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica sospitosa. En aquest cas, si la UIF estima que hi ha indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació.

Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la UIF ha d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i ha d'autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, ha de trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

2. Quan abstenir-se d'executar l'operació financera o econòmica sospitosa resulti impossible o pugui comprometre la persecució dels beneficiaris de la presumpta operació de blanqueig o finançament del terrorisme, els subjectes obligats podran executar l'operació, i efectuar immediatament després una declaració a la UIF. La declaració ha d'exposar, a

més de la informació a què es refereix l'article 46, els motius que van justificar l'execució de l'operació.

3. En tot cas, la UIF no té responsabilitat pels danys causats per bloqueig de capitals realitzats dintre de l'àmbit de les seves funcions.

4. L'emissió de la declaració de sospita i de qualsevol altra informació complementària no comporta cap responsabilitat per a l'emissor ni tan sols si es fa sense saber exactament quin tipus de delictes o activitat il·legal s'ha comès.

5. La UIF i qualsevol altra autoritat administrativa o judicial adopta totes les mesures adequades per protegir els subjectes obligats envers qualsevol amenaça o acció hostil derivada del compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei. En particular, es manté la confidencialitat sobre la identitat del subjecte obligat i els empleats que han intervingut en les declaracions de sospita en tots els procediments administratius i judicials amb origen o relació amb les declaracions emeses.

A aquests efectes, la UIF analitza la declaració de sospita i, en el cas d'apreciar indicis o l'existència de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme, remet informe al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials o administratius corresponents. L'informe de la UIF no incorpora les declaracions de sospita dels subjectes obligats ni la seva identificació ni la dels funcionaris o membres de la UIF que hagin intervingut en la instrucció.

L'informe de la UIF no té valor probatori i no pot ser incorporat a les diligències judicials o administratives que se'n derivin.”

Article 5. Modificació de l'article 48

Es modifica l'article 48 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. En cap cas no es pot informar de l'existència de la declaració la persona o les persones afectades ni tercers, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs. Tampoc es pot informar de l'existència o el contingut de qualsevol tipus de comunicació procedent de la UIF, excepte si hi ha consentiment exprés per escrit d'aquesta Unitat.

2. Els administradors, dirigents i empleats dels subjectes obligats tenen l'obligació de guardar secret respecte a la informació que afecta els seus clients dins el marc de la seva activitat. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda de la confidencialitat dels clients. La violació del secret en l'àmbit laboral i del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és

constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

3. Els subjectes obligats financers només poden facilitar informació relativa a les relacions amb els seus clients dins del marc d'un procediment judicial i amb instrucció prèvia escrita d'un batlle, i en els supòsits específicament establerts per la legislació andorrana.

Les declaracions de les operacions que siguin sospitoses de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme fetes a la UIF pels subjectes obligats no són de cap manera incompatibles amb l'obligació de preservar el secret que protegeix la confidencialitat de la seva clientela. Per consegüent, la comunicació d'informació a aquesta unitat exonera els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat de tot tipus, tant de caràcter general com de caràcter contractual, fins i tot en el cas en què la denúncia d'una activitat il·legal feta per sospita no es confirmi realment.

4. Excepte en aquells supòsits previstos en altres disposicions de la present Llei, el deure de secret esmentat en l'apartat 2 d'aquest article no és oposable a la UIF. En cas d'oposició o d'incident en el desenvolupament de les seves investigacions i prerrogatives, la UIF sotmet el cas al batlle de guàrdia, que resol després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i les parts interessades en el termini de 48 hores per autè immediatament executori.

5. Quan els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) de l'article 45 intentin dissuadir un client d'una activitat il·legal, no constituirà revelació als efectes d'aquest article.”

Article 6. Modificació de l'article 49

1. Es modifiquen les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

“c) Els subjectes obligats han de conèixer la identitat dels seus clients i dels veritables drethavents mitjançant la presentació d'un document oficial en el moment d'establir qualsevol relació de negoci.

- Si el client és una persona física, el subjecte obligat s'ha d'assegurar de la identitat del client, del seu domicili i de la seva activitat professional. A aquest efecte, li ha d'exigir l'exhibició d'un document d'identitat oficial proveït d'una fotografia i n'ha de conservar una còpia.

- Si el client és una persona jurídica, el subjecte obligat ha d'exigir:

* Document fefaent acreditatiu de la seva denominació, forma jurídica, domicili i objecte social, i n'ha de conservar una còpia.

* Justificació, de la mateixa manera que ho preveu l'apartat c) primer guió d'aquest article, de la identitat de la persona física que, d'acord amb la documentació presentada, té poders de representació de l'entitat i dels poders i les facultats atorgats.

d) L'obtenció d'informació sobre el propòsit i l'indole prevista de la relació de negoci amb el client.”

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“3. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures constants de vigilància quant a les noves tecnologies per tal d'evitar la seva utilització indeguda per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i qualsevol acció que provoqui una falsa identificació del client en totes les transaccions realitzades a distància.”

3. Es modifica l'apartat 4 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“4. Queden prohibits els comptes o les llibretes d'estalvi anònims o amb noms ficticis.”

Article 7. Modificació de l'article 49 bis

Es modifica l'article 49 bis de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. Els subjectes obligats han de verificar amb diligència la identitat del client i dels veritables drethavents, abans d'establir cap transacció o relació de negoci.

2. No obstant l'establert a l'apartat anterior, la comprovació de la identitat del client i del veritable drethavent es pot realitzar amb posterioritat a la primera relació de negoci, quan sigui necessari per no posar obstacles al desenvolupament de l'operació sempre que el risc de blanqueig o del finançament del terrorisme sigui feble. El procés d'identificació s'ha de concloure tan aviat com sigui possible. En el cas que es desenvolupi una operació sense la comprovació prèvia de la identitat del client i del veritable drethavent, i de forma prèvia a la seva realització, cal redactar una memòria descriptiva de les circumstàncies que impedeixen la identificació, de les dades que es coneixen del client i el

drethavent, i també de l'operació, detallant els aspectes necessaris per a un seguiment posterior dels diners objecte de la transacció o per a una traçabilitat correcta dels negocis jurídics realitzats.

3. En l'àmbit de les assegurances de vida, la comprovació de la identitat es pot realitzar amb posterioritat a la contractació de la pòlissa sempre que aquesta comprovació es faci abans del desembossament o del moment en què el beneficiari es proposi exercir els drets que la pòlissa li atorga.

4. Es pot procedir a l'obertura de comptes bancaris abans de la identificació i verificació del client i del veritable drethavent sempre que hi hagi garanties que no s'efectuaran operacions fins que s'hagin complert els deures d'identificació i verificació.

5. En cas que la identificació del client i dels veritables drethavents no es pugui realitzar d'acord amb l'article 49, els subjectes obligats financers no poden establir una relació de negoci o efectuar operacions o transaccions i han de valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

En el cas de relacions ja iniciades, s'ha de posar fi a la relació de negoci i valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

6. Els subjectes obligats han d'aplicar també els procediments de diligència deguda respecte dels clients existents, en el moment oportú en funció de l'anàlisi del seu risc.”

Article 8. Modificació de l'article 49 ter

Es modifica l'article 49 ter de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“1. No obstant l'establert en els articles anteriors, els subjectes obligats poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis d'aquesta Llei, sempre que el client sigui un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

La UIF ha de mantenir en la seva pàgina web una llista actualitzada dels estats i territoris que tinguin la condició de país tercer equivalent als efectes d'aquesta Llei.

2. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis en relació amb els productes i les transaccions següents:

- a) Les pòlisses d'assegurança de vida amb una prima anual que no superi els 1.000 euros o amb una prima única que no superi els 2.500 euros.
- b) Les pòlisses d'assegurança per a plans de pensions, sempre que no incloguin clàusula de rescat ni puguin servir de garantia per a un préstec.
- c) Els plans de pensions, jubilació o similars que incloguin l'abonament de prestacions de jubilació als empleats, sempre que les cotitzacions es facin a través de deduccions en el salari i les normes del pla no permetin la cessió de la seva participació.
- d) El diner electrònic quan l'import màxim d'emmagatzemament no superi els 250 euros si aquest no és recarregable, o l'import total disponible en un any natural estigui limitat a 2.500 euros, excepte quan el portador demani el reembossament d'una quantitat igual o superior a 1.000 euros en un mateix any.
- e) Altres productes o transaccions que suposin un baix risc de blanqueig o de finançament del terrorisme d'acord amb els comunicats tècnics de la UIF.

En tot cas, cal acompanyar l'expedient de cada operació amb una nota breu per identificar i justificar el comunicat tècnic de la UIF aplicat a cada cas.

3. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis, en relació amb els clients següents:

- a) societats cotitzades en mercats regulats de la Unió Europea i de països tercers amb requisits d'informació compatibles amb el dret comunitari que regula la supervisió i la transparència dels mercats de valors i els instruments financers;
- b) institucions, organismes i altres entitats que actuïn en nom propi i que integrin l'Administració pública andorrana, la d'un estat membre o les institucions de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent.

4. En tots els casos previstos en aquest article els subjectes obligats han d'obtenir la informació suficient per confirmar que el client compleix les condicions per aplicar les mesures simplificades de diligència deguda, circumstància que implica, com a mínim, identificar i verificar la identitat del client i fer el seguiment de la relació comercial per tal de garantir que es manté el compliment continu dels requisits per aplicar aquest article.

5. No es poden aplicar mesures simplificades de diligència deguda:

- a) Quan hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o finançament del terrorisme.
- b) Quan els subjectes obligats tinguin dubtes sobre la veracitat dels documents, informacions i qualsevol altres dades prèviament obtingudes a l'efecte de la verificació del compliment de les condicions requerides per l'apartat 3 d'aquest article.
- c) Quan hi hagi situacions que puguin presentar un risc elevat de blanqueig o finançament del terrorisme.
- d) En relació a les persones o entitats que la Comissió europea determini i que la UIF publiqui en la seva pàgina web."

Article 9. Modificació de l'apartat 1 de l'article 49 quater

Es modifica l'apartat 1 de l'article 49 quater de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats, a més de les mesures establertes en l'article 49 i 49 bis, han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures de diligència reforçada en les situacions que per la seva naturalesa poden presentar un risc elevat de blanqueig o de finançament del terrorisme i almenys en les situacions següents:

- a) Quan el client o el beneficiari efectiu no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc, per exemple a través d'una o més de les mesures següents:

- Garantir la determinació de la identitat del client a través de documents, dades o informacions addicionals.

- Adoptar mesures complementàries per tal de comprovar o certificar els documents aportats o demanar una certificació de confirmació emesa per un subjecte obligat financer subjecte a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un país tercer equivalent.

- Garantir que el primer pagament de l'operació s'efectuï a través d'un compte obert a nom del client amb un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

- b) En les relacions de corresponsalia bancària amb entitats estrangeres, correspon a les entitats de crèdit corresponsals andorranes:

- Reunir informació suficient sobre l'entitat corresposal estrangera per comprendre la naturalesa

de la seva activitat i determinar, a partir d'informacions de domini públic, la seva reputació i la qualitat de la seva supervisió.

- Avaluar que els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client són adequats i efectius.

- Obtenir l'autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.

- Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

- Respecte dels comptes de transferència de pagaments en altres places (*payable-through accounts*), han de tenir garanties que l'entitat corresponsal estrangera ha comprovat la identitat i aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte dels clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresponsal andorrana i que, a sol·licitud d'aquesta, pot facilitar les dades necessàries a efectes d'identificació i verificació del client i el veritable drethavent.

c) En relació amb les transaccions o relacions de negoci amb persones políticament exposades que exerceixen funcions públiques importants d'un altre Estat, correspon als subjectes obligats:

- Disposar de procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si el client o el beneficiari efectiu és una persona políticament exposada.

- Obtenir l'autorització de l'alta direcció per establir una relació de negoci amb els dits clients.

- Adoptar les mesures adequades per determinar l'origen del patrimoni i els fons objecte de la relació de negoci o transacció.

- Realitzar una supervisió reforçada i permanent de la relació de negoci.

Aquestes obligacions són igualment aplicables quan, amb posterioritat a la identificació i verificació inicial d'un client o beneficiari efectiu, aquest client o beneficiari passi a ser una persona políticament exposada.”

Article 10. Creació de l'article 49 sixties

Es crea l'article 49 sixties a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Article 49 sixties. *Transferències de fons*

1. A l'efecte d'aquest article s'entén per:

(a) ordenant: persona física o jurídica, titular d'un compte, que autoritza una transferència de fons des del compte o, en cas que no hi hagi un compte, persona física o jurídica que ordena una transferència de fons;

(b) beneficiari: persona física o jurídica que sigui el beneficiari final previst dels fons transferits;

(c) prestador de serveis de pagament: persona física o jurídica l'activitat empresarial de la qual inclogui la prestació del servei de transferència de fons;

(d) transferència de fons: qualsevol transacció efectuada en nom d'un ordenant a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments per mitjans electrònics autoritzat a fi de posar fons a la disposició d'un beneficiari a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments autoritzat, amb independència de si l'ordenant i el beneficiari són la mateixa persona;

(e) número d'identificació de la transacció: combinació de lletres, números o símbols determinada pel prestador del servei de pagaments, conformement als protocols del sistema de pagaments i liquidació o del sistema utilitzat per realitzar la transferència de fons.

2. Les transferències de fons transfrontereres realitzades pels subjectes obligats financers han d'incloure informació completa sobre l'ordenant. La informació completa sobre l'ordenant ha d'incloure les dades següents:

a) Nom de l'ordenant.

b) Número de compte d'origen de la transferència.

En absència de número de compte, el subjecte obligat financer ha d'acompanyar la transferència amb un número d'identificació de la transacció que permeti el seu seguiment fins a l'ordenant.

c) Adreça de l'ordenant. L'adreça pot ser reemplaçada pel lloc i la data de naixement de l'ordenant, pel seu número de client o pel seu número nacional d'identitat.

En les transferències nacionals de qualsevol import, la informació es pot limitar al número de compte d'origen de la transferència o a un número d'identificació de la transacció, sempre que el subjecte obligat financer que executa la transferència pugui proporcionar la informació completa sobre l'ordenant a l'entitat destinatària de la transferència o a la UIF, en un període de tres dies hàbils.

Els subjectes obligats financers han d'informar degudament sobre el règim de transmissió de dades relatives als ordenants de transferències, amb anterioritat a la seva execució.

3. Els subjectes obligats financers verificaran la informació completa sobre l'ordenant abans de transferir els fons, en els termes que estableix l'article 49 bis.

En el cas de les transferències de fons des d'un compte, la verificació es considerarà efectuada quan

la identitat de l'ordenant hagi estat verificada en ocasió de l'obertura del compte.

En el cas de transferències de fons no efectuades des d'un compte, els subjectes obligats financers només estaran obligats a verificar la informació sobre l'ordenant quan l'import sigui superior a 1.000 euros, excepte si la transacció es realitza en diverses operacions que semblen estar vinculades i juntes excedeixen aquest import.

4. Quan els subjectes obligats financers siguin destinataris de transferències que no incloguin la informació sobre l'ordenant que requereix aquest article hauran d'obtenir la informació requerida i, en cas de no obtenir-la, rebutjar la transferència.

Quan, de forma periòdica, un prestador de serveis de pagaments no faciliti la informació sobre l'ordenant que es regula a l'apartat 2 d'aquest article, el subjecte obligat financer destinatari prendrà mesures que poden anar des d'emetre, inicialment, un advertiment o fixar un termini abans de rebutjar tota futura transferència de fons, fins a decidir si restringeix o anul·la la relació comercial.

El subjecte obligat financer ha d'informar la UIF d'aquest fet.

5. Els subjectes obligats financers han de considerar la falta d'informació sobre l'ordenant, o el fet que aquesta informació sigui incompleta, com un factor per valorar si la transferència de fons o qualsevol operació relacionada amb aquesta transferència resulta sospitosa i si han de comunicar-ho a la UIF.

6. Les disposicions d'aquest article no són aplicables a:

(a) Les transferències de fons efectuades fent servir una targeta de crèdit o de dèbit a condició que:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.

(b) Les transferències de fons efectuades en diner electrònic excepte quan l'import transferit sigui superior a 1.000 euros.

(c) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan s'abonin per endavant i no excedeixin els 150 euros.

(d) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan siguin de postpagament i compleixin totes les condicions següents:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi totes les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.”

Article 11. Modificació de l'article 50

Es modifica l'article 50 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“Als efectes del compliment de les obligacions previstes en les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei, els subjectes obligats financers o no financers poden delegar la seva aplicació efectiva en subjectes tercers obligats sotmesos a aquesta Llei o a la legislació d'un estat membre de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent. No obstant això, el subjecte obligat delegant continua sent responsable del compliment d'aquestes obligacions.

Aquest règim no serà aplicable a les relacions d'externalització o agència quan, en virtut d'un acord contractual, el proveïdor de serveis d'externalització o agent hagi de ser considerat com a part del subjecte obligat.

Els subjectes obligats, sense perjudici de mantenir la plena responsabilitat respecte del client, podran acceptar les mesures de diligència deguda practicades per les seves sucursals i filials amb participació majoritària domiciliades a Andorra, en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer, amb les limitacions i condicions que puguin derivar de l'article 44 d'aquesta Llei.”

Article 12. Modificació de l'apartat (a) de l'article 51

Es modifica l'apartat (a) de l'article 51 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

“a) La data de finalització de les seves relacions de negoci amb els clients habituals.”

Article 13. Modificació dels apartats 1 i 2 de l'article 52

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 52 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactats com segueix:

“1. Els subjectes obligats financers han de:

a) Contractar anualment una auditoria externa independent per tal de verificar el compliment dels preceptes d'aquesta Llei i trametre una còpia de l'informe emès a aquests efectes a la UIF.

b) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i notificar-ho a la UIF.

c) Establir procediments de control i d'auditoria interna.

La UIF ha d'establir mitjançant comunicats tècnics els criteris que cal seguir en matèria d'auditories.

2. Els subjectes obligats no financers que siguin entitats jurídiques han de:

a) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i ho han de notificar a la UIF.

b) Establir procediments de control interns.

Els subjectes obligats no financers que siguin persones físiques titulars de les activitats que determinen la seva condició de subjectes obligats, tenen la condició d'òrgan de control intern i comunicació."

Article 14. Modificació de l'article 55

Es modifica l'article 55 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. La UIF coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

2. Tota sol·licitud d'informació realitzada per la UIF a altres organismes estrangers equivalents, i viceversa, s'ha d'acompanyar d'una exposició succinta dels fets pertinents dels quals es tingui coneixement. La sol·licitud ha d'indicar com s'utilitzarà la informació sol·licitada."

Article 15. Modificació de l'article 56

Es modifica l'article 56 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. La tramesa d'informació relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional, inclosos els extractes de registre d'antecedents, a altres organismes estrangers equivalents és efectuada per la UIF a demanda

d'aquests organismes, sempre amb l'autorització prèvia del màxim responsable de la UIF, i està supeditada al fet que la part receptora de la informació acrediti prèviament a la tramesa que reuneix les condicions següents:

a) la reciprocitat en l'intercanvi d'informació;

b) el compromís, per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui la que persegueix aquesta Llei;

c) que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Amb subjecció a les mateixes condicions, la UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents, sense sol·licitud prèvia, informació rellevant relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional.

2. La UIF pot rebutjar facilitar informació que pugui perjudicar una investigació penal en curs al Principat d'Andorra, o, en casos excepcionals, quan facilitar la informació sigui clarament desproporcionat en relació amb els interessos legítims d'una persona física o jurídica o del Principat d'Andorra o sigui contrària en algun altre sentit als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà. El rebuig a la sol·licitud s'haurà d'explicar adequadament a l'organisme estranger equivalent sol·licitant."

Article 16. Creació del "Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu"

Es crea un nou capítol al títol II de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, relatiu a la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu

Article 61. Definició de diners en efectiu

Als efectes de l'obligació de declaració que regula aquest capítol, es consideren diners en efectiu:

- els efectes negociables al portador, inclosos els instruments monetaris com els xecs de viatge, instruments negociables (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament), ja siguin estesos al portador, endossats sense restricció, estesos a l'ordre d'un beneficiari fictici o en una altra forma en virtut de la qual la seva titularitat es transmeti al lliurament i els instruments incomplets (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament) firmats però amb omissió del nom del beneficiari;

- els diners en metàl·lic (bitllets de banc i monedes que estiguin en circulació com a instrument de canvi).

No es consideren diners en efectiu els xecs nominatius.

Article 62. Obligació de declarar

1. Tota persona física que entri o surti del Principat d'Andorra i sigui portadora d'una suma de diners en efectiu igual o superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera ho ha de declarar a la Duana en els termes establerts en aquest capítol. L'obligació de declarar no s'haurà complert quan la informació facilitada sigui incorrecta o incompleta.

2. La declaració prevista en l'apartat 1 ha de contenir dades relatives:

- a) al declarant: nom i cognoms, lloc i data de naixement i nacionalitat;
- b) al propietari dels diners en efectiu;
- c) al destinatari dels diners en efectiu;
- d) a l'import i la natura dels diners en efectiu;
- e) a la procedència i l'ús previst dels diners en efectiu;
- f) a l'itinerari de transport;
- g) al mitjà de transport.

3. La informació s'ha de facilitar per escrit o telemàticament en els termes que s'estableixin reglamentàriament. En el cas de declaració escrita s'ha de lliurar una còpia diligenciada al declarant.

Article 63. Facultats de control i inspecció

1. Amb la finalitat de comprovar el compliment de l'obligació de declarar que estableix l'article anterior, els funcionaris del Cos de Duana estan facultats per controlar i inspeccionar les persones físiques, els seus equipatges i els seus mitjans de transport.

2. L'omissió de la declaració quan sigui preceptiva o la falta de veracitat de les dades consignades determinarà que els funcionaris de la Duana intervinguin el 25% de l'excés sobre 10.000 euros amb un mínim de 600 euros, que es constituirà en garantia de les sancions que eventualment resultin del procediment sancionador.

3. En els supòsits d'intervenció de diners en efectiu previstos a l'apartat 2 d'aquest article, la Duana haurà de lliurar una acta d'intervenció que indiqui expressament les circumstàncies que l'hagin motivat.

L'acta d'intervenció tindrà valor probatori, sense perjudici de les proves que els interessats puguin aportar en defensa dels seus interessos.

Article 64. Registre i tractament de la informació

1. La Duana ha de registrar i tractar la informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració i de l'exercici de les facultats d'inspecció que regulen els articles anteriors i l'ha de trametre a la UIF i a la Policia.

2. Quan, amb independència de l'obligació de declarar, hi hagi sospites de relació dels diners en efectiu amb el blanqueig de diners o valors o el finançament del terrorisme, els funcionaris de Duana ho han de comunicar a la UIF i a la Policia.

Article 65. Intercanvi d'informació

1. La UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents la informació rebuda d'acord amb els articles anteriors, en els termes i les condicions que estableix l'article 56 d'aquesta Llei.

2. Quan hi hagi indicis que una suma de diners en efectiu té relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que afecti negativament els interessos financers de la Unió Europea, aquesta informació s'ha de transmetre també a la Comissió Europea.

Article 66. Règim sancionador

1. L'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 té la consideració d'infracció greu i s'ha de sancionar amb multa mínima de 600 euros fins al 25% de la quantitat en excés de 10.000 euros.

2. La competència per sancionar l'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 correspon al Cos de Duana. El procediment sancionador per sancionar aquesta infracció se substancia d'acord amb el procediment sancionador establert en matèria duanera.

3. Per a la graduació de les sancions s'han de considerar especialment els criteris següents: el grau de culpabilitat del responsable; la quantia de diners en efectiu transportats; la gravetat del cas i la naturalesa dels perjudicis causats; la reincidència per la comissió, en el termini de dos anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa sancionada per resolució administrativa ferma, i la capacitat econòmica de l'infractor."

Disposició derogatòria

Queda derogat l'article 42 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, així com qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que es contradigui amb el que estableix aquesta Llei.

Disposicions finals

Disposició final primera

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de dos mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions complementàries de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

Disposició final segona

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi i/o modifiqui les disposicions reglamentàries oportunes per executar-la i desenvolupar-la.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 26 d'agost del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 16 d'agost del 2013, sota el títol **Projecte de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 11 de setembre del 2013, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 26 d'agost del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal

Exposició de motius

El 24 de novembre del 2011 el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea que permet a Andorra adoptar oficialment l'euro com a moneda legal i emetre les seves pròpies monedes destinades a la circulació i a la col·lecció. L'Acord monetari va acompanyat d'un annex que relaciona les disposicions jurídiques europees que el Govern ha d'implementar seguint el calendari acordat per Andorra i la Unió Europea relatives a la prevenció del blanqueig de capital, la prevenció del frau i de la falsificació, les normes sobre els bitllets i les monedes d'euros, la legislació en matèria bancària i financera i la recopilació d'informació estadística. Entre aquestes disposicions figura la Decisió 2007/845/JAI del Consell, del 6 de desembre, relativa a la cooperació entre les oficines de recuperació d'actius dels estats membres en matèria de descobriment i d'identificació dels productes del crim o d'altres béns relacionats amb el crim.

La Decisió 2007/845/JAI estableix que cada estat membre crearà o designarà un organisme nacional de recuperació d'actius a fi de facilitar el seguiment i la identificació dels productes relacionats amb el delictes que puguin ser objecte d'un embargament o d'un comís.

La creació d'una oficina de recuperació d'actius criminals no ha de suposar cap cost addicional a l'administració si s'utilitzen les estructures existents. Aquesta Llei preveu la creació de l'esmentada oficina policial (ORA) i d'una altra de judicial de gestió dels actius (OGA).

L'Oficina de Recuperació d'Actius (ORA) podrà rebre i enviar, de conformitat amb les disposicions europees 2007/845/JAI i 2006/960/JAI, demandes orientades a la recerca i la localització d'actius d'origen criminal. Quan les demandes efectuades per les oficines homòlogues estrangeres impliquin la necessitat d'una autorització judicial per obtenir les dades, l'ORA les ha de remetre a l'òrgan judicial competent. Si les autoritats judicials o policials en qualsevol fase del procediment volen localitzar els actius presumptament d'origen criminal a l'estranger, poden sol·licitar prèviament a l'ORA que efectui una demanda als seus homòlegs, cosa que permet dirigir posteriorment les comissions rogatòries als països on hi ha actius criminals per bloquejar-los.

La gestió dels actius d'origen criminal implica unes competències i uns coneixements totalment